

ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง

เรื่องเสร็จที่ สรพ. ๗๕/๒๕๕๖

สำนวนเลขที่๗๓/๒๐๘/๒๕๕๖ (ประชุมครั้งที่ ๗๖/๒๕๕๖ วันอังคารที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖)

ประเภทสำนวน ทุจริตทางการเงินหรือทรัพย์สิน

เรื่อง เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ของส่วนราชการกระทำการทุจริต

สรุปข้อเท็จจริงนาง ด. เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๕ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานการเงินและบัญชี ได้กระทำการทุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ โดยการเบิกจ่ายเงินในระบบ GFMIS และเงินฝากธนาคารของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว รับเงินที่บุคคลอื่นได้จ่ายให้แก่ทางราชการแล้วนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายคิดเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๘๑๙,๕๔๒.๘๘ บาท

ความเห็นของพนักงานสอบสวน -

ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเห็นว่านาง ด. ต้องรับผิดชอบใช้เงินคืนให้แก่ทางราชการเต็มจำนวน ๘๑๙,๕๔๒.๘๘ บาท นาง ก. และนาย อ. ไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้งเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ประเด็นที่พิจารณา มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการหรือไม่ จำนวนเท่าใด

กฎหมายที่พิจารณา ๑.พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒.ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่งตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในได้ตรวจพบว่า ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๑ ของส่วนราชการมีการเบิกจ่ายเงินโดยไม่มีหลักฐาน เบิกเงินค่าสาธารณูปโภคสูงกว่าหนี้ที่ต้องชำระแล้วไม่ส่งคืนคลังและรับเงินรายได้ตามใบเสร็จรับเงินแล้วไม่นำส่งคลัง เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๗๕๗,๔๙๔.๘๒ บาท ซึ่งแยกพิจารณาแต่ละกรณีได้ ดังนี้

กรณีที่ ๑ เบิกจ่ายเงินโดยไม่มีหลักฐาน จำนวน ๑๒ ฎีกา เป็นเงินจำนวน ๓๒๒,๖๙๘.๑๖ บาท แต่กรณีดังกล่าวปรากฏว่า มีเช็คจำนวน ๒ ฉบับ คือ เช็คเลขที่ xxxxx๓๙ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ได้มีการสั่งจ่ายให้แก่ธนาคาร ก. เป็นเงินจำนวน ๓๔,๐๔๘.๐๖ บาท และเช็คเลขที่xxxx๕๑ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ได้มีการสั่งจ่ายให้แก่ส่วนราชการ เป็นเงินจำนวน ๒๘,๐๐๐ บาท โดยเช็ค ทั้ง ๒ ฉบับ ปรากฏว่าเป็นการสั่งจ่ายเงินผ่านบัญชีผู้รับเงินเท่านั้น และผู้รับเงินตามเช็คได้รับเงินจำนวนดังกล่าว ดังนั้น คงเหลือความเสียหายคิดเป็นเงินจำนวน ๒๖๐,๖๕๐.๑๐ บาท (๓๒๒,๖๙๘.๑๖ – ๓๔,๐๔๘.๐๖ – ๒๘,๐๐๐)ซึ่งพิจารณาการกระทำและความรับผิดของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ ดังนี้

๑. นาง ด. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๕ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานการเงินและบัญชี มีหน้าที่รับผิดชอบในการเบิกจ่ายเงิน วางฎีกาการตรวจสอบใบสำคัญ การเขียนเช็คการรับจ่ายเงินทุกประเภท การออกใบเสร็จ การลงบัญชี และการเก็บรักษาเอกสารเกี่ยวกับการเงินทั้งหมด ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ด. ได้ดำเนินการเบิกเงินโดยไม่มีหลักฐาน ให้ตรวจสอบ จำนวน ๑๒ ฎีกา เป็นเงินจำนวน ๓๒๒,๖๙๘.๑๖ บาท แต่

กรณีดังกล่าวปรากฏว่า มีเช็คจำนวน ๒ ฉบับ คือ เช็คเลขที่ xxxxxx๓๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ได้มีการส่งจ่ายให้แก่ธนาคาร ก. เป็นเงินจำนวน ๓๔,๐๔๘.๐๖ บาท และเช็คเลขที่ xxxxxx๕๑ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ได้มีการส่งจ่ายให้แก่ส่วนราชการเป็นเงินจำนวน ๒๘,๐๐๐ บาท ดังนั้น คงเหลือความเสียหาย คิดเป็นเงินจำนวน ๒๖๐,๖๕๐.๑๐ บาท และไม่ปรากฏหลักฐานว่า นาง ด. ได้มีการนำเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้ในราชการ จึงน่าจะเชื่อว่านาง ด. ได้นำเงินดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว พฤติการณ์ถือเป็นการอาศัยโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นการจงใจกระทำละเมิด เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๒๖๐,๖๕๐.๑๐ บาท จึงให้นาง ด. รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายเต็มจำนวน ๒๖๐,๖๕๐.๑๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒. บุคคลผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเช็ค ประกอบด้วย นาย อ. นาย ม. และนาง ก. มีหน้าที่ตรวจสอบฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาว่ามีหนี้ถึงกำหนดต้องชำระจริง และเอกสารมีอยู่จริงหรือถูกต้องแท้จริงหรือไม่ การที่บุคคลดังกล่าวลงนามในเช็คไปโดยไม่ใช้ความระมัดระวังตรวจสอบให้ดีว่า มีฎีกาและเอกสารหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายถูกต้องครบถ้วนตามระเบียบ และมีหนี้ที่ต้องชำระหรือไม่ แต่กลับลงนามสั่งจ่ายเช็คโดยไม่มีหลักฐานการจ่ายเงินให้ตรวจสอบ การกระทำดังกล่าวจึงเป็นช่องทางให้นาง ด. นำเงินของส่วนราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวได้โดยง่าย พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นเงินจำนวน ๒๖๐,๖๕๐.๑๐ บาท จึงให้นาย อ. นาย ม. และนาง ก. แต่ละคนรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นในอัตราร้อยละ ๕๐ ของเช็คแต่ละฉบับที่ตนเกี่ยวข้อง ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

กรณีที่ ๒ เบิกเงินค่าสาธารณูปโภคสูงกว่าหนี้ที่ต้องชำระแล้วไม่ส่งคืนคลัง เป็นเงินจำนวน ๑๖,๘๔๔.๗๒ บาท ซึ่งพิจารณาการกระทำและความรับผิดของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ ดังนี้

๑. นาง ด. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงิน ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานการเงินและบัญชี มีหน้าที่รับผิดชอบในการเบิกจ่ายเงิน วางฎีกา การตรวจสอบใบสำคัญ การเขียนเช็ค การรับจ่ายเงินทุกประเภท การออกใบเสร็จ การลงบัญชี และการเก็บรักษาเอกสารเกี่ยวกับการเงินทั้งหมด ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ด. เบิกเงินค่าสาธารณูปโภคสูงกว่าหนี้ที่ต้องชำระแล้วไม่ส่งคืนคลังเป็นเงินจำนวน ๑๖,๘๔๔.๗๒ บาท จึงน่าจะเชื่อว่า นาง ด. นำเงินส่วนต่างไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว พฤติการณ์ถือเป็นการอาศัยโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นการจงใจกระทำละเมิด เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๖,๘๔๔.๗๒ บาท จึงให้นาง ด. รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายเต็มจำนวน ๑๖,๘๔๔.๗๒ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒. นาง ก. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ ว หัวหน้าฝ่ายบริหารมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลฝ่ายบริหารทั้งหมด มีงานสารบรรณ งานการเงินและบัญชีงานพัสดุและสัญญา งานสถิติ และงานด้านเอกสารต่าง ๆ ของส่วนราชการข้อเท็จจริง ปรากฏว่า นาง ก. ปฏิบัติหน้าที่บกพร่องไม่ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของนาง ด. ให้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามที่กฎหมายและระเบียบกำหนดไว้ จนเป็นช่องทางให้นาง ด. กระทำทุจริตได้โดยง่ายและต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน ซึ่งหากนาง ก. ได้ควบคุมดูแลให้นาง ด. ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบก็จะสามารถป้องกันมิให้ความเสียหายเกิดขึ้นได้ พฤติการณ์ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย จึงให้นาง ก. รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายในอัตราร้อยละ ๖๐

ของความเสียหายจำนวน ๑๖,๘๔๔.๗๒ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑๐,๑๐๖.๘๓ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๓. นาย อ. ตำแหน่งผู้อำนวยการ ในฐานะผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่ควบคุม กำกับ ดูแล การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามระเบียบและหลักเกณฑ์ของทางราชการ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย อ. ปฏิบัติหน้าที่บกพร่องไม่กำกับดูแลให้นาง ด. ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นช่องทางให้นาง ด. กระทำทุจริตได้โดยง่ายและต่อเนื่องเป็นระยะเวลายาวนานหลายปีงบประมาณ พฤติการณ์ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย จึงให้นาย อ. รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายในอัตราร้อยละ ๒๐ ของความเสียหายจำนวน ๑๖,๘๔๔.๗๒ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๓,๓๖๘.๙๔ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๔. บุคคลผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเช็ค ประกอบด้วย นาย อ. นาย ม. และนาง ก. มีหน้าที่ตรวจสอบฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาว่ามีหนี้ถึงกำหนดต้องชำระจริงและเอกสารมีอยู่จริงหรือถูกต้องแท้จริงหรือไม่ การที่บุคคลผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเช็คลงนามในเช็คไปโดยไม่ใช้ความระมัดระวังตรวจสอบให้ถือว่า มีฎีกาและเอกสารหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายถูกต้องครบถ้วนตามระเบียบและมีหนี้ที่ต้องชำระหรือไม่ แต่กลับลงนามสั่งจ่ายเช็คโดยไม่ตรวจสอบว่ามีหนี้ที่ต้องชำระจริงหรือไม่และมีหนี้ที่ต้องชำระมีจำนวนเท่าใด การกระทำความผิดจึงเป็นช่องทางให้นาง ด. นำเงินของส่วนราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวได้โดยง่าย พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๖,๘๔๔.๗๒ บาท จึงให้นาย อ. นาย ม. และนาง ก. แต่ละคนรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นในอัตรา ร้อยละ ๒๐ ของเช็คแต่ละฉบับที่ตนเกี่ยวข้อง ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

กรณีที่ ๓ รับเงินรายได้ตามใบเสร็จรับเงินแล้วไม่นำส่งคลัง ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๑ ดังนี้

(๑) ค่าเช่าป้าย เป็นเงินจำนวน ๓๒,๐๐๐ บาท

(๒) ค่าขายแบบ เป็นเงินจำนวน ๔๔๘,๐๐๐ บาท

รวมเป็นเงินจำนวน ๔๘๐,๐๐๐ บาท ซึ่งพิจารณาการกระทำและความรับผิดของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ ดังนี้

๑. นาง ด. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๕ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานการเงินและบัญชี มีหน้าที่รับผิดชอบในการเบิกจ่ายเงิน วางฎีกาการตรวจสอบใบสำคัญ การเขียนเช็คการรับจ่ายเงินทุกประเภท การออกใบเสร็จ การลงบัญชี และการเก็บรักษาเอกสารเกี่ยวกับการเงินทั้งหมด ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๑ นาง ด. รับเงินค่าเช่าป้าย และรับเงินค่าขายแบบแล้วไม่นำเงินส่งคลัง เป็นเงินจำนวน ๔๘๐,๐๐๐ บาท เป็นเหตุให้ส่วนราชการเงินขาดบัญชีจำนวน ๔๘๐,๐๐๐ บาท แล้วได้เบียดบังไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว พฤติการณ์ถือเป็นการอาศัยโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่แสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นการจงใจกระทำละเมิด เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๔๘๐,๐๐๐ บาท จึงให้นาง ด. รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายเต็มจำนวน ๔๘๐,๐๐๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒. คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน ประกอบด้วย นาย อ. นาง ก. และนาง ด. มีหน้าที่ร่วมกันตรวจสอบตัวเงินและหลักฐานแทนตัวเงิน กับรายงานเงินคงเหลือประจำวันเมื่อสิ้นการรับจ่ายในแต่ละวัน แล้วลงนามรับรอง

ในใบรายงานเงินคงเหลือประจำทุกวัน เมื่อปรากฏว่าถูกต้องแล้วให้นำเงินเข้าเก็บรักษาในตู้নিরภัยและให้กรรมการทุกคนลงลายมือชื่อในรายงานเงินคงเหลือประจำวันไว้เป็นหลักฐาน หากไม่ถูกต้องให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินและผู้นำส่งเงินร่วมกันบันทึกจำนวนเงินที่ตรวจนับได้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการเก็บรักษาเงินมิได้ตรวจสอบรายงานเงินคงเหลือประจำวัน เนื่องจากนาง ด. มิได้จัดทำรายงานดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการเก็บรักษาเงิน เพราะนาง ด. แจ้งว่า เมื่อเปลี่ยนมาใช้ระบบ GFMS ไม่ต้องจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน คณะกรรมการเก็บรักษาเงินจึงไม่ได้ดำเนินการตรวจสอบ จึงเป็นช่องทางให้นางด. กระทำทุจริตได้โดยง่าย พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย จึงให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๖๐ ของความเสียหายจำนวน ๔๘๐,๐๐๐ บาท โดยให้รับผิดชอบส่วนของตนในอัตรา ๑ ใน ๓ ของความเสียหายที่เกิดขึ้นในช่วงที่บุคคลดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๓. นาง ก. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ ว. หัวหน้าฝ่ายบริหาร มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลฝ่ายบริหารทั้งหมด งานสารบรรณ งานการเงินและบัญชี งานพัสดุและสัญญา งานสถิติ และงานด้านเอกสารต่าง ๆ ของส่วนราชการ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ก. ปฏิบัติหน้าที่บกพร่องไม่ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของนาง ด. ให้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามที่กฎหมายและระเบียบกำหนดไว้ รวมทั้งมิได้ควบคุมดูแลให้มีการจัดทำบัญชีให้เป็นปัจจุบัน และให้มีการจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน จนเป็นช่องทางให้นาง ด. กระทำทุจริตได้โดยง่ายและต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน ซึ่งหากนาง ก. ได้ควบคุมดูแลให้ นาง ด. ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบ ก็จะสามารถป้องกันมิให้ความเสียหายเกิดขึ้นได้ พหุติการณ์ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย จึงให้ นาง ก. รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายในอัตราร้อยละ ๒๐ ของความเสียหายจำนวน ๔๘๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๙๖,๐๐๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๔. นาย อ. ตำแหน่งผู้อำนวยการ ในฐานะผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่ควบคุมกำกับดูแล การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามระเบียบและหลักเกณฑ์ของทางราชการ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย อ. ปฏิบัติหน้าที่บกพร่องไม่กำกับดูแลให้นาง ด. ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ไม่ควบคุมดูแลให้นาง ด. จัดทำบัญชีให้เป็นปัจจุบัน และให้มีการจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน จึงเป็นช่องทางให้นาง ด. กระทำทุจริตได้โดยง่ายและต่อเนื่องเป็นระยะเวลายาวนานหลายปีงบประมาณ พฤติการณ์ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย จึงให้นาย อ. รับผิดชอบค่าเสียหายในอัตราร้อยละ ๒๐ ของความเสียหายจำนวน ๔๘๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๙๖,๐๐๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

อนึ่ง หากสำนักงานบำรุงทาง ได้รับชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากนาง ด. เมื่อนำมารวมกับจำนวนเงินที่นาย อ. นาง ก. และนาย ม. ได้ชดใช้ไว้เกินจำนวนความเสียหายให้คืนเงินส่วนที่ได้รับชำระไว้เกินให้นแก่นาย อ. นาง ก. และนาย ม. ตามสัดส่วนแห่งความรับผิดชอบและที่ได้ชำระไว้ของแต่ละคนต่อไป

ผู้ย่อ นางสาวสายฝน โชชัย นิติกรชำนาญการ
ผู้ตรวจ นางสุธาทิพย์ กิตติเกษมศิลป์ รักษาการ.ชช.